

та) и за то въ стародревността съвсѣмъ сж си приличали, както и до сега главнитѣ имъ букви, като той заелъ и отъ други язици, за да допълни нашата.

А (чете се и като я подирь *ἰ* *Μαρία*), β, γ [то се чете като *Господь* отъ Русситѣ, или езикътъ се допира надъ долнитѣ зжби), δ (това се произнася мѣгко съ езика между зжбитѣ, безъ да се 'допира), ε (като Русското *э*), ζ, η, θ, (и това се произнася между зжбитѣ безъ да се допира до тѣхъ), ι, κ, λ, μ, ν, ξ, ο (то се произнася като *о* подирь *ι*), π, ρ, σ (и като ζ), τ, υ (то се чете като φ и β), φ, χ, ψ, ω (като *о*), а се четжтъ буквитѣ тѣй: а, ви, га, де, е, зи, и, і, ка, ла, ми, ни, кси, о, пи, ро, си, та, ипсилонъ, фи, хи, пси, омѣга.

Грьцкитѣ двугласни αυ, ευ, ηυ, (станжали отъ α, ε, η съ υ произнасятъ се двойко. Това υ (ако се случи αυ, ευ, ηυ прѣдъ съгласнитѣ κ, π, τ, θ, φ, χ, σ) чете се като φ. н. п. *εὐχολον* = *эфколонъ* и проч. ако ли се случи αυ, или ευ, или ηυ прѣдъ всичкитѣ други съгласни и гласни, тогива това υ се чете като β. н. п. *αὐριον* = *аврионъ* (сутрѣ) κτλ.

Съгласната σ прѣдъ съгласнитѣ λ, μ, ν, ρ се произнася като з. н. п. *κόσμος* (свѣтъ) чете се козмосъ и проч.

αι чете се като е, н. п. *σφαῖρα* (глобусъ) чете се сфѣра.

ει, οι, υι чете се като и. *πειρα* (опитъ), *μοῖρα* (орисница), *υῖος* (синъ) четжтъ се, пира, мира, ибось.

Въ писменний езикъ ει пише се и като бѣлг. ръкописно *д* или френското *g*, а υι пише се и като бѣлгарското *у* или френското *у*, пжкъ ου пише се *δ* (равно съ старобѣлгарското *оу* или *δ*), στ се пише и другояче.